

Lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle

Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunta

02.09.2026

Sisällysluettelo

1.	Muutoksenhaun alainen päätös	3
2.	Valittajat	3
3.	Vastineen liitetiedostot	3
4.	Tausta	3
5.	Selostus koskien asiaa	4
6.	Lausunto valituksessa esitettyihin vaatimuksiin	6
6.1.	Hankkeen keskeneräinen lupakokonaisuus	6
6.2.	Väite melu-ilmoitusmenettelyn ketjuttamisesta ja tilapäisyysedellytyksen kiertämisestä	6
6.3.	Muutoksenhaun tehokkuus	7
6.4.	Väite ristiriitaisuudesta	7
6.5.	Väite siitä, että Vaasan hallinto-oikeuden päätös 30.4.2026 edellyttäisi toiminnan täydellistä keskeyttämistä	8
6.6.	Natura-, vesitalous- ja luontoarvoja koskevat väitteet	10
6.7.	Väite varovaisuusperiaatteen vastaisuudesta	13
6.8.	Päätöksen oikeudellinen arviointi	14
7.	Koonti	15

Lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle koskien valitusta Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunnan päätöksestä 6.5.2026, § 70

1. Muutoksenhaun alainen päätös

Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunta, 6.5.2026, § 70

2. Valittajat

- 1: [REDACTED]
- 2: [REDACTED]
- 3: [REDACTED]

3. Vastineen liitetiedostot

Liite 1: Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunnan päätös, 6.5.2026, § 70

Liite 2: Vaasan hallinto-oikeuden päätös 30.4.2026

Liite 3: Lupa- ja valvontaviraston (LVV) 2.6.2026 antama päätös Vantaan ratikkahanketta koskevassa ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisessa asiassa

Liite 4: Porin kaupungin ympäristönsinöörin päätös 25.6.2026 (§ 27) ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta (Skanska Talonrakennus Oy)

4. Tausta

Valitus koskee Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunnan 6.5.2026 tekemää päätöstä (§ 70, PRIDno-2026-3574), jolla ympäristönsuojelulain 122 §:n nojalla arvioitiin Skanska Talonrakennus Oy:n Kalviikintien hankealueella harjoittaman, ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaiseen meluilmoitukseen perustuvan toiminnan jatkamisen edellytyksiä tilanteessa, jossa meluilmoituksen käsittely oli edelleen kesken. Lautakunta päätti keskeyttää toiminnan ne osat, joiden arvioitiin aiheuttavan erityisen häiritsevää melua ja tärinää, kuten iskuvasaroinnin, räjäytystyöt, murskauksen sekä aggregaattien yöaikaisen käytön, mutta sallia tavanomaisen maanrakennus- ja valmistelutoiminnan jatkumisen ilmoitusasian käsittelyn aikana. Päätöksessä määrättiin lisäksi ympäristönsuojelulain 200 §:n nojalla, että päätöstä on noudatettava mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Meluilmoituksen kohteena oleva toiminta liittyy Kalviikintien alueelle suunnitellun räjähdekemikaalien tuotantolaitoksen rakentamisen edellyttämiin esirakentamis- ja maanrakennustöihin. Ilmoituksen mukaan alueella suoritetaan muun muassa maankaivuuta, maansiirtotöitä, tieyhteyksien rakentamista, kuivatusjärjestelyjä sekä tarvittaessa louhintaa, murskausta ja ylisuurten maakivien rikottamista.

Lautakunnan käsiteltävänä ollut asia ei koskenut hankkeen lopullista toteuttamiskelpoisuutta tai muiden mahdollisesti tarvittavien lupien myöntämistä, vaan yksinomaan sitä, oliko ympäristönsuojelulain 122 §:n perusteella tarpeen keskeyttää meluilmoituksen mukainen toiminta kokonaan vai osittain siihen saakka, kunnes ilmoituksen täydentämiseksi pyydytetyt lisäselvitykset saadaan ja ilmoitusasia voidaan ratkaista.

Lautakunta katsoi käytettävissään olleen selvityksen perusteella, ettei erityistä melua ja tärinää aiheuttavien työvaiheiden osalta voitu riittävällä varmuudella arvioida, voitiinko ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettu huomattavan haitan vaara ehkäistä määräyksillä. Tämän vuoksi juuri nämä työvaiheet oli tarpeen keskeyttää. Samalla lautakunta arvioi, että tavanomaiset maanrakennus-, maansiirto-, tie- ja kuljetustyöt voitiin sallia ilmoituksen käsittelyn aikana, koska niiden osalta täydellistä toiminnan keskeyttämistä ei pidetty ympäristönsuojelulain tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämättömänä. Ratkaisussa otettiin huomioon ympäristönsuojelulain säännökset, hallintolain mukainen selvittämisvelvollisuus sekä suhteellisuusperiaate.

Lautakunnan päätöksen jälkeen ympäristönsuojeluviranomainen jatkoi meluilmoituksen käsittelyä, pyysi toiminnanharjoittajalta lisäselvityksiä ja ratkaisi ilmoitusasian ympäristönsuojelulain 25.6.2026 (§ 27). Päätöksessä meluilmoitus hyväksyttiin useilla meluntorjuntaa, tarkkailua, tiedottamista, Natura-alueen huomioon ottamista sekä toiminta-aikoja koskevilla määräyksillä. Päätös osoittaa, että lautakunnan 6.5.2026 tekemä osittainen keskeyttämisspätös oli luonteeltaan väliaikainen ja liittyi nimenomaan tilanteeseen, jossa ilmoitusasian ratkaisemiseksi tarpeellisia selvityksiä täydennettiin.

Tässä valitusasiassa hallinto-oikeuden arvioitavana on siten se, onko lautakunta voinut käytettävissään olleen selvityksen perusteella päätyä toiminnan osittaiseen keskeyttämiseen ja kohdentaa rajoitukset nimenomaan kaikkein meluavimpiin työvaiheisiin ilmoitusasian käsittelyn ajaksi.

5. Selostus koskien asiaa

Skanska Talonrakennus Oy toimitti 30.3.2026 Porin kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisen meluilmoituksen Kalviikintien hankealueella toteutettavista maanrakennus- ja esirakentamistöistä. Ilmoituksen käsittelyn aikana Vaasan hallinto-oikeus antoi

30.4.2026 aiempaa samaa hanketta koskenutta meluilmoitusta koskevan ratkaisunsa, jossa hallinto-oikeus arvioi erityisesti meluvaikutuksista esitettyjen selvitysten riittävyttä sekä asianosaisten kuulemisen toteutumista.

Hallinto-oikeuden ratkaisun johdosta ympäristönsuojeluviranomainen arvioi uudelleen vireillä olevan meluilmoituksen selvitysaineistoa. Arvioinnissa todettiin, että ilmoitusta oli tarpeen täydentää erityisesti meluvaikutusten arvioinnin osalta ennen asian lopullista ratkaisemista. Tämän vuoksi toiminnanharjoittajaa pyydettiin täydentämään ilmoitustaan hallintolain 22 §:n mukaisesti.

Porin kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen vakiintuneena käytäntönä on käsitellä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaiset meluilmoitukset yhdenmukaisin oikeudellisin perustein. Skanska Talonrakennus Oy:n aiempi meluilmoitus oli käsitelty tämän vakiintuneen viranomaiskäytännön mukaisesti samalla tavoin kuin muutkin kaupungille saapuneet vastaavat ilmoitukset. Vaasan hallinto-oikeuden 30.4.2026 antama ratkaisu kuitenkin täsmensi kyseisen hankkeen kaltaisessa laajassa maanrakennushankkeessa edellytettävän selvitysaineiston sisältöä erityisesti meluvaikutusten arvioinnin osalta. Ratkaisun johdosta ympäristönsuojeluviranomaisella oli aiempaa tarkempi käsitys siitä, millaisia selvityksiä asian ratkaiseminen kokonaisuudessaan edellyttää.

Lautakunta otti tämän huomioon arvioidessaan, millä tavoin ympäristönsuojelulain 122 §:ää tuli soveltaa tilanteessa, jossa ilmoitus oli edelleen täydennettävänä. Ratkaistavana oli, oliko toiminta keskeytettävä kokonaisuudessaan vai voitiinko mahdollisia haittoja ehkäistä kohdentamalla keskeyttäminen niihin työvaiheisiin, joiden osalta ei voitu riittävällä varmuudella arvioida, voitiinko ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitetut huomattavat haitat ehkäistä määräyksillä.

Lautakunta päätyi ympäristönsuojelulain ja hallintolain suhteellisuusperiaatteen mukaisen kokonaisarvioinnin perusteella keskeyttämään erityistä melua ja tärinää aiheuttavat työvaiheet, kuten iskuvasaroinnin, räjäytykset, murskauksen sekä aggregaattien yöaikaisen käytön. Sen sijaan tavanomaisten maanrakennus-, maansiirto-, tie- ja kuljetustöiden osalta lautakunta katsoi, ettei niiden jatkamisen kieltäminen ollut käytettävissä olleen selvityksen perusteella välttämätöntä. Lautakunta otti arvioinnissaan huomioon myös sen, että tällaiset työvaiheet eivät kaikissa tilanteissa ole sellaisia erityisen häiritsevää melua aiheuttavia toimintoja, joiden harjoittaminen edellyttäisi ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusmenettelyä. Näin ollen lautakunta katsoi, että haittojen ehkäiseminen oli mahdollista toteuttaa kohdennetulla ja suhteellisuusperiaatteen mukaisella keskeyttämisratkaisulla ilman, että kaikkea toimintaa oli tarpeen keskeyttää ilmoitusasian käsittelyn ajaksi.

6. Lausunto valituksessa esitettyihin vaatimuksiin

Valituksessa on vaadittu päätöksen kumoamista, toiminnan keskeyttämistä sekä asian palauttamista uudelleen käsiteltäväksi.

Vaatimustensa tueksi valittajat ovat esittäneet useita päätöksen lainmukaisuutta, asian selvittämistä, hankkeen ympäristövaikutuksia, luvitustilannetta sekä muutoksenhaun oikeussuojavaikutuksia koskevia väitteitä ja näkemyksiä.

Jäljempänä kaupunki ottaa kantaa valittajien esittämiin vaatimuksiin ja niiden tueksi esitettyihin perusteluihin sekä esittää näkemyksensä valituksen johdosta.

6.1. Hankkeen keskeneräinen lupakokonaisuus

Valittajat ovat vedonneet siihen, että hankkeen muu lupakokonaisuus on keskeneräinen.

Lautakunta toteaa, että valituksenalaisella päätöksellä ei ratkaista hankkeen sijoittumista, rakentamislupaa, poikkeamislupaa eikä muita hankkeen toteuttamisen edellytyksiä koskevia kysymyksiä. Päätös koskee yksinomaan ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua väliaikaista arviointia siitä, missä laajuudessa meluilmoituksen kohteena olevia työvaiheita voidaan harjoittaa ilmoitusasian käsittelyn aikana. Myös Vaasan hallinto-oikeus on aiemmassa ratkaisussaan todennut, ettei sijoittamislupamenettelyyn tai alueen maankäytön suunnitteluun liittyvillä seikoilla ole sellaisenaan katsottava olevan estävää vaikutusta meluilmoituksen käsittelylle.

6.2. Väite meluilmoitusmenettelyn ketjuttamisesta ja tilapäisyysedellytyksen kiertämisestä

Valittajat ovat esittäneet, että ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusmenettelyä käytetään hankkeessa vaiheittain siten, että kyse olisi tosiasiallisesti pitkäkestoisen toiminnan luvittamisesta.

Lautakunta toteaa, että valituksenalaisessa asiassa ei ratkaista koko hankkeen toteuttamista eikä tulevaa toimintaa, vaan yksinomaan käsiteltävänä olevassa meluilmoituksessa yksilöityjä työvaiheita, jotka koskivat rakentamista valmistelevia töitä. Vaasan hallinto-oikeus on lisäksi 30.4.2026 antamassaan ratkaisussa nimenomaisesti katsonut, että ilmoituksessa tarkoitettu toiminta on lähtökohtaisesti ympäristönsuojelulain 118 §:ssä tarkoitettua tilapäistä toimintaa.

Lautakunnan toimivaltaan tässä asiassa ei kuulu arvioida tulevien mahdollisten ilmoitusten sisältöä tai ratkaista hankkeen mahdollisten myöhempien työvaiheiden luvantarvetta.

6.3. Muutoksenhaun tehokkuus

Valittajat katsovat, että päätöksen täytäntöönpano vaarantaa muutoksenhaun tehokkuuden.

Lautakunta toteaa, että valituksenalaisella päätöksellä ei sallittu toiminnan jatkumista laajemmin, vaan päinvastoin rajoitettiin toimintaa ja keskeytettiin kaikkein häiritsevimmiksi arvioidut työvaiheet, kuten iskuvasarointi, räjäytystyöt, murskaus sekä aggregaattien yöaikainen käyttö. Päätös oli lisäksi luonteeltaan väliaikainen ja sidottu siihen saakka voimassa olevaan tilanteeseen, kunnes ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus voitaisiin ratkaista asianmukaisen selvitysaineiston perusteella.

Päätöksen täytäntöönpano ei siten johtanut toiminnan esteettömään jatkumiseen eikä tehnyt muutoksenhakua hyödyttömäksi, vaan päinvastoin rajoitti toimintaa asian käsittelyn ajaksi.

Meluilmoitus ratkaistiin ympäristönsuojelulain päätöksellä 25.6.2026 (§ 27), mikä edelleen osoittaa, että lautakunnan päätös oli luonteeltaan väliaikainen eikä sen täytäntöönpano voinut tehdä muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Viranomaisen johtopäätös siitä, ettei meluilmoitusta voida vielä lopullisesti ratkaista, ei automaattisesti merkitse sitä, että kaikki ilmoituksessa tarkoitettu toiminta aiheuttaisi ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavaa haittaa tai että lain ainoa mahdollinen seuraus olisi toiminnan täydellinen keskeyttäminen. Ympäristönsuojelulain 122 § edellyttää erillistä harkintaa siitä, aiheutuuko toiminnasta sellainen huomattavan haitan vaara, jota ei voida riittävästi ehkäistä määräyksillä. Lautakunta suoritti tämän harkinnan työvaihekohtaisesti.

6.4. Väite ristiriitaisuudesta

Valittajat katsovat, ettei lautakunta olisi voinut sallia minkään toiminnan jatkamista samalla, kun se on todennut meluilmoituksen puutteelliseksi. Lautakunta ei yhdy tähän näkemykseen.

Ympäristönsuojelulain 122 §:n mukainen harkinta ei kohdistu siihen, onko ilmoitus muodollisesti tai yleisesti puutteellinen, vaan siihen, aiheutuuko toiminnasta sellaisia yleiselle tai yksityiselle edulle aiheutuvia huomattavia haittoja, joita ei voida riittävästi ehkäistä määräyksillä. Säännös edellyttää tapauskohtaista arviointia, joka voidaan kohdistaa toiminnan eri työvaiheisiin niiden ympäristövaikutuksista esitetyn selvityksen perusteella.

Lautakunnan arvioinnissa selvityspuutteet koskivat erityisesti niitä työvaiheita, joihin liittyi voimakkainta melua ja tärinää. Näiden työvaiheiden osalta ei käytettävissä olleen aineiston perusteella voitu riittävällä varmuudella arvioida, voitiinko ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettu huomattavan haitan riski ehkäistä riittävästi määräyksillä. Tämän vuoksi juuri nämä työvaiheet keskeytettiin siihen saakka, kunnes asian ratkaisemiseksi tarvittavat lisäselvitykset saadaan.

Sen sijaan muiden työvaiheiden osalta lautakunta katsoi, ettei käytettävissä ollut aineisto osoittanut sellaista huomattavan haitan vaaraa tai sellaista epävarmuutta haittojen ehkäisemismahdollisuuksista, joka olisi edellyttänyt myös niiden keskeyttämistä. Ratkaisu ei siten perustunut selvityspuutteisiin, vaan siihen, että tiettyjen työvaiheiden osalta ei voitu riittävällä tavalla varmistua ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettujen haittojen ehkäisemisestä.

Vaasan hallinto-oikeus kiinnitti 30.4.2026 antamassaan ratkaisussa huomiota erityisesti meluvaikutusten arvioinnin riittävyyteen sekä melulähteisiin, joiden vaikutuksia ei ollut asianmukaisesti selvitetty. Hallinto-oikeus ei kuitenkaan katsonut, että kaikki meluilmoituksessa tarkoitetut työvaiheet olisivat sellaisinaan aiheuttaneet ympäristöluvanvaraista tai muutoin sellaista meluhaittaa, joka olisi edellyttänyt kaiken toiminnan keskeyttämistä.

Lautakunta katsoi kokonaisarvioinnissaan, että käytettävissä ollut selvitys ei osoittanut, että tavanomaisista maanrakennus- ja kuljetustöistä aiheutuisi ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa. Näin ollen näiden työvaiheiden täydellinen keskeyttäminen olisi ollut ankarampi toimenpide kuin ympäristönsuojelulain tavoitteiden saavuttaminen edellytti. Ratkaisu perustui hallintolain mukaiseen suhteellisuusperiaatteeseen, jonka mukaan viranomaisen tulee käyttää tavoitteeseen nähden mahdollisimman vähän rajoittavaa keinoa silloin, kun sillä voidaan turvata lain tarkoituksen toteutuminen.

6.5. Väite siitä, että Vaasan hallinto-oikeuden päätös 30.4.2026 edellyttäisi toiminnan täydellistä keskeyttämistä

Valittajat vetoavat Vaasan hallinto-oikeuden 30.4.2026 antamaan ratkaisuun ja katsovat sen edellyttävän kaiken toiminnan keskeyttämistä. Lautakunta ei yhdy tähän tulkintaan.

Hallinto-oikeus arvioi ratkaisussaan ennen kaikkea aiemman meluilmoituksen selvityspohjan riittävyyttä sekä asianosaisten kuulemisen toteutumista. Hallinto-oikeus katsoi, ettei ilmoituksen hyväksymiselle ollut käytettävissä olleiden selvitysten perusteella ollut riittäviä edellytyksiä, koska erityisesti meluvaikutusten arviointi oli jäänyt puutteelliseksi. Hallinto-oikeus ei kuitenkaan katsonut, että ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitusmenettely olisi lähtökohtaisesti

soveltumaton kyseiseen toimintaan, eikä se myöskään lausunut, että kaikki hankealueella harjoitettava maanrakennustoiminta olisi tullut keskeyttää. Päinvastoin hallinto-oikeus totesi ratkaisussaan, että kyse on lähtökohtaisesti ympäristönsuojelulain 118 §:ssä tarkoitetusta tilapäisestä toiminnasta.

Hallinto-oikeuden ratkaisu ei siten ottanut kantaa siihen, että kaikki hankealueella toteutettavat työvaiheet aiheuttaisivat sellaisen huomattavan haitan vaaran, jonka vuoksi toiminta olisi tullut keskeyttää kokonaisuudessaan. Ratkaisu tarkoitti, ettei käytettävissä olleen aineiston perusteella ollut mahdollista arvioida määräysten riittävyyttä kaikkien melua aiheuttavien työvaiheiden osalta.

Tätä tulkintaa tukee myös Lupa- ja valvontaviraston (LVV) 2.6.2026 antama päätös Vantaan ratikkahanketta koskevassa ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisessa asiassa. LVV erotteli päätöksessään nimenomaisesti "erityistä melua aiheuttavat työvaiheet" muista rakentamisen aikaisista työvaiheista ja kohdisti melua koskevat rajoitukset juuri näihin erityisen häiritseviksi arvioituihin töihin. Erityistä melua aiheuttaviksi työvaiheiksi yksilöitiin muun muassa louhinta, pohjanvahvistus- ja tuentatyöt sekä siltojen purkutyöt, kun taas muut rakennustyöt arvioitiin erillisessä kokonaisuudessa.

LVV:n päätöksestä ilmenee siten viranomaiskäytäntö, jossa kaikkea rakentamista ei automaattisesti käsitellä yhtenäisenä erityisen häiritsevänä toimintana, vaan arviointi kohdistetaan niihin työvaiheisiin, joista erityinen melu tai tärinä tosiasiallisesti aiheutuu. Myös LVV:n ratkaisussa lähtökohtana oli meluisimpien työvaiheiden erottaminen muusta rakentamisesta, eikä kaiken toiminnan estäminen.

Lautakunta otti hallinto-oikeuden ratkaisun huomioon uuden meluilmoituksen käsittelyssä ja arvioi sen perusteella kriittisesti, mitkä työvaiheet edellyttivät lisäselvityksiä ennen niiden jatkamista. Juuri tästä syystä lautakunta keskeytti ne työvaiheet, joiden osalta melu- ja tärinävaikutusten arviointiin liittyi eniten epävarmuutta, eli iskuvasaroinnin, räjäytystyöt, murskauksen sekä aggregaattien yöaikaisen käytön.

Valituksenalainen päätös on siten seurausta hallinto-oikeuden ratkaisussa esiin nostetuista puutteista eikä niiden sivuuttamisesta. Lautakunta pyrki päätöksellään turvaamaan ympäristönsuojelulain tavoitteiden toteutumisen sekä asian riittävän selvittämisen keskeyttämällä kaikkein häiritsevimmät työvaiheet siihen saakka, kunnes lisäselvitykset saadaan ja meluilmoitus voidaan ratkaista lain edellyttämällä tavalla.

Lautakunnan ratkaisu vastaa tältä osin myös myöhemmässä LVV:n päätöksessä omaksuttua lähestymistapaa, jossa erityistä melua aiheuttavat työvaiheet erotettiin tavanomaisesta rakentamisesta ja niitä koskevat rajoitukset kohdennettiin nimenomaan kyseisiin työvaiheisiin.

Samalla lautakunta arvioi hallintolain suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, ettei kaikkea toimintaa ollut välttämätöntä keskeyttää tilanteessa, jossa käytettävissä ollut aineisto ei osoittanut tavanomaisesta maanrakennus- ja kuljetustoiminnasta aiheutuvan ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa. Lautakunta totesi nimenomaisesti, että tavanomainen maanrakennustoiminta, kuten maankaivu, maansiirto ja kuljetukset, ei lähtökohtaisesti aiheuta sellaista erityisen häiritsevää melua, joka normaalisti edellyttäisi ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusmenettelyä.

Myös tästä näkökulmasta tarkasteltuna lautakunnan ratkaisu on ollut yhdenmukainen myöhemmän valtakunnallisen valvontaviranomaisen ratkaisukäytännön kanssa. LVV ei pitänyt kaikkea rakennustoimintaa erityisen häiritsevänä meluna, vaan erotti meluisimmat työvaiheet muusta toiminnasta ja sovelsi rajoituksia ensisijaisesti niihin.

Lautakunnan näkemyksen mukaan valituksenalainen päätös toteuttaa hallinto-oikeuden ratkaisussa esiin tuodut vaatimukset paremmin kuin joko toiminnan täysimääräinen jatkaminen tai vaihtoehtoisesti kaiken toiminnan keskeyttäminen, koska päätöksessä haittojen ehkäiseminen on kohdistettu niihin työvaiheisiin, joiden osalta selvityspuutteet olivat olennaisimmat. Ratkaisu on myös yhdenmukainen ympäristönsuojelulain suhteellisuusperiaatetta ilmentävän viranomaiskäytännön kanssa, jossa erityistä melua aiheuttaviin työvaiheisiin voidaan kohdistaa rajoituksia ilman, että muu sellainen toiminta, jonka ei ole osoitettu aiheuttavan vastaavaa haittaa, keskeytetään kokonaisuudessaan.

6.6. Natura-, vesitalous- ja luontoarvoja koskevat väitteet

Valittajat ovat vedonneet Natura 2000 -alueeseen, vesitalouteen, alueella sijaitsevaan noroon ja lähteeseen, hankealueella tunnistettuun lyhytkorsirämeeseen sekä linnustovaikutuksiin. Lautakunta toteaa, että nämä seikat on otettu asian käsittelyssä huomioon siltä osin kuin ne ovat olleet merkityksellisiä valituksenalaisen päätöksen kannalta. Valituksen kohteena oleva päätös ei kuitenkaan koske hankkeen lopullista hyväksyttävyyttä, hankkeen sijoittumisen edellytyksiä eikä muiden mahdollisesti tarvittavien lupien tai hyväksyntöjen myöntämistä, vaan yksinomaan ympäristönsuojelulain 122 §:n mukaista väliaikaista ratkaisua siitä, missä laajuudessa toimintaa voitiin harjoittaa meluilmoituksen käsittelyn ollessa kesken.

Lautakunta toteaa lisäksi, että Vaasan hallinto-oikeus on 30.4.2026 antamassaan päätöksessä arvioinut samaan hankealueeseen liittyviä Natura-vaikutuksia, lähteeseen kohdistuvia vaikutuksia sekä valumavesiin liittyviä kysymyksiä. Hallinto-oikeus katsoi käytettävissään olleen aineiston perusteella, ettei meluilmoituksen käsittelyn yhteydessä ollut tarpeen edellyttää erillistä Natura-arviointia ja että asiassa oli esitetty riittävä selvitys valumavesien hallinnasta sekä lähteen huomioon

ottamisesta. Hallinto-oikeus ei katsonut, että meluilmoitusasia olisi tullut ratkaista toisin Natura-alueeseen, lähteeseen tai valumavesiin liittyvien seikkojen perusteella.

Valittajien esittämät väitteet koskevat merkittäviltä osin hankkeen laajempia ympäristövaikutuksia sekä tulevaa rakentamista ja alueen käyttöä. Tällaiset kysymykset voivat tulla arvioitaviksi niissä menettelyissä, joissa ratkaistaan hankkeen sijoittumista, rakentamista tai muuta ympäristövaikutusten kokonaisarviointia edellyttävää luvitusta. Kaupunki korostaa, että nyt käsiteltävässä asiassa ratkaistavana ei ollut hankkeen lopullinen toteuttamiskelpoisuus eikä se, voidaanko toiminta myöhemmin hyväksyä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisessa ilmoitusmenettelyssä. Ratkaistavana oli ainoastaan se, oliko ympäristönsuojelulain 122 §:n nojalla tarpeen keskeyttää toiminta kokonaisuudessaan vai voitiinko mahdolliset haitat ehkäistä antamalla määräyksiä ja kohdentamalla keskeyttäminen niihin työvaiheisiin, joiden osalta haittojen arviointiin liittyi suurin epävarmuus.

Ympäristönsuojelulain 122 §:n lähtökohtana on, että viranomaisen tulee ilmoituksen johdosta ensisijaisesti antaa tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi. Toiminnan kieltäminen tai keskeyttäminen tulee kysymykseen vasta silloin, jos yleiselle tai yksityiselle edulle aiheutuvia huomattavia haittoja ei voida määräyksillä riittävästi vähentää. Pykälän sanamuodosta ilmenee siten, että toiminnan keskeyttäminen on poikkeuksellinen keino ja edellyttää arviota siitä, ettei haittoja voida ehkäistä lievemmin keinoin.

Lautakunta arvioi käytettävissään olleen aineiston perusteella, että erityisesti iskuvasarointiin, räjäytystöihin, murskaukseen sekä aggregaattien yöaikaiseen käyttöön liittyi sellaisia melu- ja värinävaikutuksia koskevia epävarmuuksia, ettei ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettujen huomattavien haittojen ehkäisemisestä voitu riittävällä varmuudella varmistua ennen lisäselvitysten saamista. Sen sijaan käytettävissä ollut aineisto ei osoittanut, että tavanomaisesta maanrakennus-, maansiirto- tai kuljetustoiminnasta olisi aiheutunut ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa siinä määrin, että myös nämä työvaiheet olisi tullut keskeyttää.

Tätä tulkintaa tukee myös edellä viitattu Lupa- ja valvontaviraston 2.6.2026 antama päätös, jossa viranomainen nimenomaisesti erotteli erityistä melua aiheuttavat työvaiheet muusta rakentamistoiminnasta ja kohdensi meluntorjuntaa sekä toiminta-aikarajoituksia juuri näihin työvaiheisiin. LVV ei käsitellyt kaikkea rakentamista yhtenä erityisen häiritsevänä toimintona, vaan arvioi erikseen louhinnan, pohjanvahvistus- ja tuentatyöt sekä siltojen purkutyöt ja erikseen muut rakennustyöt.

Myös LVV:n ratkaisu osoittaa, että ympäristönsuojelulain mukaisessa arvioinnissa on mahdollista ja perusteltua erottaa kaikkein häiritsevimmät työvaiheet muusta rakentamisesta sekä kohdistaa

rajoituksia nimenomaan niihin. Lautakunnan valituksenalainen päätös perustui samaan lähestymistapaan. YSL 122 §:n mukaista keskeyttämistoimivaltaa ei tule käyttää laajemmin kuin haittojen ehkäiseminen edellyttää. Lain systematiikka suosii ensisijaisesti haittojen hallintaa määräyksillä ja kohdennetuilla rajoituksilla eikä toiminnan täyttä kieltämistä. Lautakunnan ratkaisu ei ollut poikkeuksellinen, vaan vastaa myös muuta viranomaiskäytäntöä, jossa erityisen häiritsevää melua aiheuttavat työvaiheet erotetaan muusta rakentamisesta. Ennaltaehkäisyn ja varovaisuuden periaate ei velvoita viranomaista valitsemaan ankarinta mahdollista keinoa, vaan tehokkaimman ja tilanteeseen nähden tarkoituksenmukaisen keinon haittojen ehkäisemiseksi. Lautakunnan ratkaisu ilmentää ympäristöoikeudellista varovaisuusperiaatetta. Lautakunta ei jäänyt odottamaan mahdollisten melu- ja tärinähaittojen toteutumista, vaan keskeytti ennakkolisesti ne työvaiheet, joiden vaikutuksista ei ollut käytettävissä riittäviä selvityksiä ja joiden osalta haitallisten vaikutusten mahdollisuutta ei voitu luotettavasti arvioida. Samalla sellaisia työvaiheet, joiden osalta vastaavaa haittariskiä ei aineiston perusteella ollut osoitettavissa, sallittiin jatkaa.

Tämän vuoksi lautakunta katsoi hallintolain suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, että ympäristönsuojelulain tavoitteet voitiin kyseisessä tilanteessa turvata keskeyttämällä kaikkein meluavimmat työvaiheet, ilman että koko toiminta oli välttämätöntä keskeyttää.

Myöskään Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä ei seuraa, että toiminta olisi tullut keskeyttää kokonaisuudessaan. Hallinto-oikeus ei ottanut kantaa siihen, että kaikki hankkeen työvaiheet aiheuttaisivat ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa, vaan katsoi päätöksen perustuneen puutteelliseen selvitysaineistoon erityisesti meluvaikutusten arvioinnin, meluavien työvaiheiden laajuuden sekä aggregaattien yöaikaisen melun osalta. Lautakunta kohdisti keskeyttämisen juuri niihin työvaiheisiin, joiden osalta hallinto-oikeuden esiin nostamat selvityspuutteet olivat merkittävimmät. Tämä lähestymistapa on lisäksi yhdenmukainen Lupa- ja valvontaviraston myöhemmässä ratkaisukäytännössä omaksutun menettelyn kanssa, jossa erityistä melua aiheuttavat työvaiheet erotetaan muusta rakentamisesta ja rajoitukset kohdistetaan ensisijaisesti näihin työvaiheisiin.

Lautakunta arvioi tätä kysymystä käytettävissään olleen aineiston perusteella. Päätöksessä ei sallittu niiden työvaiheiden jatkamista, joiden melu- ja tärinävaikutuksista ei ollut riittävää selvitystä hallinto-oikeuden päätökseen perustuen, vaan juuri nämä työvaiheet keskeytettiin. Samalla lautakunta katsoi, ettei asiassa ollut esitetty sellaista selvitystä, jonka perusteella tavanomaisista maanrakennus-, maansiirto-, tie- tai kuljetustöistä olisi voitu todeta aiheutuvan ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa, joka olisi edellyttänyt myös näiden toimintojen keskeyttämistä.

Valittajien esittämät Natura-, vesitalous-, linnusto- ja luontotyyppikysymyksiä koskevat väitteet eivät siten osoita valituksenalaisen päätöksen olevan lainvastainen. Nämä väitteet kohdistuvat pääosin

hankkeen laajempaan ympäristövaikutusten arviointiin eivätkä siihen oikeudelliseen kysymykseen, joka lautakunnan päätöksessä ratkaistiin. Lautakunnan tehtävänä oli arvioida väliaikaisesti ja käytettävissä olevan selvityksen perusteella, edellyttikö ympäristönsuojelulain 122 § toiminnan kokonaiskeskeyttämistä. Lautakunta katsoi, että lain tavoitteet voitiin toteuttaa keskeyttämällä ne työvaiheet, joiden osalta haittojen riskiä ei voitu riittävällä varmuudella arvioida, samalla kun muu toiminta voitiin sallia suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

6.7. Väite varovaisuusperiaatteen vastaisuudesta

Valittajat katsovat, ettei asiassa ole noudatettu ympäristöoikeudellista varovaisuusperiaatetta. Lautakunta ei yhdy tähän näkemykseen.

Lautakunta katsoo toimineensa asiassa nimenomaan varovaisuusperiaatteen mukaisesti. Vaasan hallinto-oikeuden 30.4.2026 antaman ratkaisun jälkeen ympäristönsuojeluviranomainen arvioi uudelleen vireillä olevan meluilmoituksen selvitysaineiston riittävyttä ja totesi, ettei ilmoitusta voitu ratkaista ennen lisäselvitysten saamista. Tämän johdosta toiminnanharjoittajalta pyydettiin täydentäviä selvityksiä ja samalla arvioitiin, edellyttikö tilanne ympäristönsuojelulain 122 §:n mukaista keskeyttämistoimenpidettä.

Varovaisuusperiaatteen tarkoituksena on ehkäistä mahdollisten haitallisten ympäristövaikutusten syntyminen tilanteissa, joissa vaikutuksiin liittyy epävarmuutta. Periaate ei kuitenkaan edellytä kaiken toiminnan automaattista keskeyttämistä aina silloin, kun käytettävissä oleva selvitysaineisto on puutteellinen, vaan viranomaisen tulee arvioida tapauskohtaisesti, mitkä toimenpiteet ovat tarpeen mahdollisten haittojen ehkäisemiseksi.

Lautakunta päätyi tämän arvioinnin perusteella keskeyttämään ne työvaiheet, joiden osalta melu- ja värinävaikutuksiin liittyvä epävarmuus oli suurinta ja joiden voidaan yleisesti arvioida aiheuttavan kaikkein merkittävimmät ympäristövaikutukset. Tällaisia työvaiheita olivat iskuvasarointi, räjäytystyöt, murskaus sekä aggregaattien yöaikainen käyttö. Näiden toimintojen osalta haitallisten vaikutusten mahdollisuutta ei voitu käytettävissä olleen aineiston perusteella arvioida riittävällä varmuudella.

Sen sijaan tavanomaisten maanrakennus-, maansiirto-, tie- ja kuljetustöiden osalta lautakunta arvioi, ettei asiassa ollut esitetty sellaista selvitystä, jonka perusteella niiden jatkamisesta olisi aiheutunut ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettu huomattavan haitan vaara. Lautakunta otti arvioinnissaan huomioon myös sen, että meluilmoitukseen oli sisällytetty laajasti erilaisia työvaiheita, joista kaikki eivät luonteensa puolesta lähtökohtaisesti muodosta ympäristönsuojelulain 118 §:ssä tarkoitettua erityisen häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa.

Lautakunta katsoo, että varovaisuusperiaatetta ei tule tarkastella irrallaan hallintolain suhteellisuusperiaatteesta. Viranomaisen tulee valita käytettävissään olevista keinoista sellainen, joka on oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Tässä tapauksessa ympäristönsuojelulain tavoitteet voitiin saavuttaa keskeyttämällä ne työvaiheet, joiden vaikutuksia ei voitu riittävästi arvioida, ilman että kaikkea toimintaa oli tarpeen pysäyttää.

Lautakunnan näkemyksen mukaan valituksenalainen päätös edustaa tasapainoista soveltamista sekä varovaisuusperiaatteen että suhteellisuusperiaatteen näkökulmasta. Päätöksellä ehkäistiin epävarmuuteen liittyviä mahdollisia haittoja keskeyttämällä kaikkein meluavimmat työvaiheet, mutta samalla vältettiin sellaiset rajoitukset, jotka eivät olleet käytettävissä olevan selvityksen perusteella välttämättömiä.

6.8. Päätöksen oikeudellinen arviointi

Ympäristönsuojelulain 122 §:n mukaan viranomainen voi kieltää tai keskeyttää toiminnan, jos yleiselle tai yksityiselle edulle aiheutuvia huomattavia haittoja ei voida määräyksillä riittävästi vähentää. Säännöksen soveltamisen perusteena ei siten ole pelkästään se, että käytettävissä oleva selvitysaineisto on joiltakin osin puutteellinen, vaan arvio siitä, voidaanko toiminnasta mahdollisesti aiheutuvat huomattavat haitat ehkäistä riittävällä tavalla.

Valituksenalaisessa asiassa selvityspuutteet liittyivät erityisesti kaikkein meluavimpiin työvaiheisiin. Näiden työvaiheiden osalta lautakunta ei voinut riittävällä varmuudella arvioida, voitiinko ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitetut huomattavat haitat ehkäistä määräyksillä, minkä vuoksi toiminta keskeytettiin tältä osin.

Sen sijaan tavanomaisten maanrakennus-, maansiirto-, tie- ja kuljetustöiden osalta lautakunta arvioi, ettei käytettävissä ollut selvitys osoittanut sellaista ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa, joka olisi edellyttänyt myös näiden toimintojen keskeyttämistä. Arvioinnissa otettiin huomioon toiminnan luonne, meluilmoitukseen sisällytettyjen työvaiheiden laajuus sekä se, että kaikki ilmoituksessa mainitut työvaiheet eivät lähtökohtaisesti ole sellaisia erityisen häiritsevää melua aiheuttavia toimintoja, joiden harjoittaminen aina edellyttäisi ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusmenettelyä.

Hallintolain 6 §:ssä säädetty suhteellisuusperiaate edellyttää, että viranomaisen toimenpiteiden tulee olla oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden eikä yksityisten oikeuksiin tai etuihin saa puuttua enempää kuin on välttämätöntä asian ratkaisemiseksi. Toiminnan täydellinen keskeyttäminen olisi ollut asiassa kaikkein ankarin käytettävissä oleva toimenpide. Lautakunta arvioi, että ympäristönsuojelulain tavoitteet, haittojen ennaltaehkäisy sekä hallinto-oikeuden ratkaisussa esiin

tuotujen puutteiden huomioiminen voitiin saavuttaa tehokkaasti kohdentamalla keskeyttäminen niihin työvaiheisiin, joiden osalta epävarmuus oli suurinta.

Lautakunnan ratkaisu perustui siten sekä varovaisuusperiaatteen että suhteellisuusperiaatteen samanaikaiseen soveltamiseen. Päätöksellä rajoitettiin niitä toimintoja, joiden vaikutuksista ei ollut käytettävissä riittävää selvitystä, mutta vältettiin samalla laajemmat rajoitukset sellaisten toimintojen osalta, joiden keskeyttämisen välttämättömyydelle ei ollut esitetty riittävää perustetta. Tästä syystä lautakunta katsoo päätöksen olevan ympäristönsuojelulain 122 §:n tarkoituksen sekä hallintolain yleisten oikeusperiaatteiden mukainen.

7. Koonti

Edellä esitetyillä perusteilla Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunta katsoo, että valituksenalainen päätös on tehty toimivaltaisen viranomaisen toimesta ja se perustuu ympäristönsuojelulain 122 §:n mukaiseen tapauskohtaiseen harkintaan.

Päätöstä tehtäessä on otettu huomioon Vaasan hallinto-oikeuden 30.4.2026 antamassa ratkaisussa esitetyt näkökohdat erityisesti meluvaikutusten arvioinnin riittävydestä sekä asian asianmukaisesta selvittämisestä. Lautakunta on arvioinut toiminnan eri työvaiheisiin liittyviä vaikutuksia erikseen ja päättänyt keskeyttämään ne työvaiheet, joiden osalta ei voitu riittävällä varmuudella varmistua siitä, että ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettut huomattavat haitat voidaan ehkäistä määräyksillä. Samalla lautakunta on hallintolain suhteellisuusperiaatteen mukaisesti katsonut, ettei kaikkea toimintaa ollut tarpeen keskeyttää, koska tavanomaisten maanrakennus- ja kuljetustöiden osalta ei ollut osoitettavissa sellaista ympäristönsuojelulain 122 §:ssä tarkoitettua huomattavan haitan vaaraa, joka olisi edellyttänyt toiminnan täydellistä keskeyttämistä. Päätöksessä on siten tasapainoisella tavalla huomioitu sekä ympäristöhaittojen ennaltaehkäiseminen että suhteellisuusperiaatteen asettamat vaatimukset.

Lautakunnan näkemyksen mukaan valituksessa ei ole esitetty sellaisia oikeudellisia tai tosiseikkoihin perustuvia perusteita, joiden johdosta valituksenalainen päätös olisi lainvastainen tai joiden perusteella päätös tulisi kumota tai sitä muuttaa.

Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristölautakunta vaatii, että Vaasan hallinto-oikeus hylkää valituksen ja siinä esitetyt vaatimukset kokonaisuudessaan ja pitää voimassa elinvoima- ja ympäristölautakunnan 6.5.2026 tekemän päätöksen (§ 70, PRIDno-2026-3574).